

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/79/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121264746
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:6121264746.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., zastúpený: JUDr. Jana Štefánková, so sídlom Vážska 45, 911 05 Trenčín, proti žalovanému: E. C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X, D., zastúpený: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 29, Trenčín, IČO: 47 256 907, v konaní o zaplatenie sumy 4.646,27 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 16C/19/2021 - 416 zo dňa 12. mája 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a výroku o trovách konania III., IV. **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu na Okresný súd Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 4646,27 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že ako on ako podielový spoluvlastník nehnuteľností KN-C parc. č. 518/59, 518/60, 518/96, 518/97, 518/98, 518/99 a 518/100, k.ú. H. I., sa s ostatnými spoluvlastníkmi nehnuteľností dohodol, že postaví cestu a ostatné komunikácie a inžinierske siete, a to na podklade projektovej dokumentácie, ktorá bola vyhotovená E. A. J., pričom ako zhotoviteľ uzatvoril zmluvu o dielo a sám bol aj v postavení objednávateľa, keďže vlastnil 2/7 predmetných nehnuteľností. Keďže z nesprávne vyhotovenej projektovej dokumentácie vyplynula potreba prác a materiálov, ktorých vykonanie a dodanie zhotoviteľ nemohol predpokladať, po dohode s ostatnými spoluvlastníkmi vykonal práce a dodal materiály tak, aby mohlo dôjsť k užívaniu pozemkov bolo potrebné tieto práce na diele vykonať, pričom objednávateľa K. a G. tieto práce ihneď aj uhradili. Žalobca nakoniec v zmysle zmluvy o dielo vykonal len časť SO 01 Komunikácie na ocenenú na sumu 50.000 eur (z čoho 1/7 predstavuje sumu 7.142,85 eura), SO 02 Rozšírenie plynovodu nacenenu na 8.000 eur, SO 03 Rozšírenie vodovodu nacenenu na 14.750 eur a rozšírenie splaškovej kanalizácie nacenenu na 14.750 eur. Žalovaný zaplatil na časť diela - komunikácie sumu 5.000 eur ako zálohu a to dňa 06.05.2020, pričom zvyšná časť na komunikáciu predstavujúca sumu 2.142,85 eura neuhradil ani po výzve. Mailom zo dňa 07.09.2020 žalobca zaslal vyúčtovanie nákladov ostatným spoluvlastníkom, resp. objednávateľom s presným vymedzením realizovaných prác ako aj prác, ktoré museli byť realizované nad rámec dohodnutých prác a výkonov, pričom nad rámec dohodnutej ceny za rozšírenie vodovodu a kanalizácie musel uhradiť sumu 8.812 eur z čoho 1/7 predstavuje sumu 1.258,85 eura, nad rámec dohodnutej ceny za výstavbu komunikácie musel zaplatiť sumu 6.672 eur z čoho 1/7 predstavuje sumu 953,14 eura, ako aj náklady za vykonané úkony a uhradené náklady súvisiace so získaním podkladov k NN rozvodom a úpravy trafostanice vo výške 2.040 eura z čoho 1/7 je 291,43 eura. Z uvedeného vyplýva, že každý spoluvlastník bol povinný zaplatiť žalobcovi

sumu 2.503,42 eura (1.258,85 eura + 953,14 eura + 291,43 eura) za zvýšené náklady na výstavbu diela. Žalobca preto požadoval zaplatenie sumy 2.142,85 eura ako nezaplatennej časti diela a sumy 2.503,42 eura predstavujúcej zvýšenie ceny diela, teda spolu 4.646,27 eura spolu s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz, sp. zn. 21Up/237/2021 zo dňa 30.03.2021. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal riadne a včas vecne odôvodnený odpor žalovaný.

2. Súd prvej inštancie rozhodol v poradí prvým rozsudkom č. k. 16C/19/2021 - 314 zo dňa 23. augusta 2023 tak, že žalobu zamietol (výrok I.), žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok II.) a zároveň rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100% (výrok III.).

3. Predmetný rozsudok napadol odvolaním žalobca. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, uznesením č. k. 7Co/39/2024 - 386 zo dňa 18. marca 2025 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za dôvodné, a to predovšetkým z dôvodu, že súd prvej inštancie predmetnú vec posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Ndc/16/2024 zo dňa 28.05.2024 uviedol, že na predmetný vzťah sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu, keď na strane žalovaného vystupuje spotrebiteľ. Na základe uvedeného je zrejmé, že predmetný spor nemožno považovať za obchodnoprávny.

4.1 Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2142,85 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2142,85 eura od 03.02.2021 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania (III.). Zároveň rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 53,88 % a proti žalovanému v rozsahu 46,12 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 3, 4 , §631, § 635 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4.2 Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca označený ako samostatne zárobkovo činná osoba v pozícii zhotoviteľa (zároveň ako fyzická osoba v postavení objednávateľa) a žalovaný ako jeden z objednávateľov uzavreli dňa 13.07.2019 zmluvu o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Konečná cena diela bola dohodnutá vo výške 127.000 eur. K uvedenej zmluve nebol v písomnej forme uzavretý dodatok. Medzi stranami bolo sporné to, či bolo dielo realizované riadne a včas, t. j. v zmysle zmluvy o dielo. Sporná medzi stranami bola aj skutočnosť ohľadne toho, či prišlo k odsúhlaseniu ceny nadprác a opráv zo strany žalovaného. Sporný považoval súd aj nárok žalobcu, ktorý žalobou požadoval doplatok za časť diela, a to v podiele 1/7 pripadajúceho na žalovaného, t. j. vo výške 2142,85 eura (za časť diela SO 01 Komunikácia, pričom nebolo sporné, že zaplatil sumu 5000 eur), a uhradenia ceny nadprác v celkovej výške 2503,42 eura, v podiele 1/7 pripadajúceho na žalovaného (1258,85 eura za rozšírenie vodovodu a kanalizácie + 291,43 eura za úpravu trafostanice a s tým súvisiacich nákladov + 953,14 eura za výstavbu komunikácie).

Poukazujúc na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadrený v uznesení, sp. zn. 4Ndc/16/2024 zo dňa 28.05.2024, súd prvej inštancie uviedol, že predmetný spor je sporom spotrebiteľským, pričom je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Dodal, že zmluva o dielo z 13. júla 2019 bola uzavretá medzi objednávateľmi-fyzickými osobami, ktoré nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a zhotoviteľom-fyzickou osobou konajúcou v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, preto ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

4.3 Súd viazaný právne záväzným názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná v časti o zaplatenie ceny nadprác vo výške 2503,42 eura. V tejto časti, odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby predmetný nárok posudzoval podľa § 635 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 635 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné mať v prípade, že cena diela bola stanovená rozpočtom, na vedomí, že práce a náklady, ktoré neboli zahrnuté do rozpočtu, nemôžu byť účtované, ak neboli písomne schválené objednávateľom. Žalobca v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a nepreukázal písomné objednanie, resp. dodatočné písomné potvrdenie žalovaným o vykonaní prác navyše. Súd v tejto časti poukázal aj na vykonané dokazovanie, keď sám

žalobca na pojednávaní uviedol, že bolo chybou, že neuzavrel písomný dodatok, avšak bol v tom, že to celú vec urýchlil, keď tam bol aj on (bol sám účastníkom zmluvy ako fyzická osoba). Žalobca konal v rozpore s uzavretou zmluvou, v ktorej sa aj so žalovaným v článku V. Zmeny diela, bod 1 dohodli na upravení predmetnej zmluvy na základe dodatku, najmä v prípade zmeny diela z dôvodu dodatočnej ceny za zmenu diela. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný si písomne neobjednal cenu nadprác, tieto ani dodatočne žiadnym spôsobom písomne neschválil, pretože s tým nesúhlasil. Vzhľadom na uvedené, podľa názoru súdu nebola žaloba v tejto časti dôvodná, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažovalo.

4.4 Následne sa súd prvej inštancie zaoberal nárokom na doplatenej neuhradenej ceny časti diela (SO 01 Komunikácia) v podiele, ktorý pripadol o veľkosti 1/7 na žalovaného a to vo výške 2142,85 eur, pričom v tejto časti považoval súd nárok žalobcu za dôvodný. Uviedol, že obrana žalovaného bola podľa názoru súdu účelová, navyše obe strany zhodne porušovali zmluvné dojednania, keď platili bez vystavovania faktúr. K námietke týkajúcej sa neodovzdania diela, žalobca do spisu doložil po rozhodnutí odvolacieho súdu písomný dôkaz - kolaudačné rozhodnutie zo dňa 29.12.2023 (č. I. 403 a nasl.), na základe ktorého bolo povolené užívanie stavby "Kostolná - Zárečie u Zelnicovej cesty, inžinierske siete" SO 01 Komunikácie. Z obsahu rozhodnutia rezultovala absencia námietok účastníkov (medzi ktorými bol aj žalovaný). Žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel užívanie diela, ani jeho skolaudovanie, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie vykonanej časti diela vo výške 2142,85 eura. Akékoľvek námietky žalovaného týkajúce sa neodovzdania samotného diela tak stratili právnu relevanciu. Dodal, že zhotoviteľ má právo na zaplatenie ceny diela v prípade, že objednávateľ dielo prevzal a keby aj dielo malo vady, v takom prípade môže objednávateľ uplatniť právo zo zodpovednosti za vady. Žalovaný ako objednávateľ však žiadne právo zo zodpovednosti za vady neuplatnil voči žalobcovi, preto bol povinný zaplatiť za cenu diela, ktorá v pomernej časti na neho pripadla. Pretože žalobca si v tejto časti zmluvné povinnosti splnil (zhotovil) dielo a žalovaný si nespĺnil svoju zmluvnú povinnosť zaplatiť žalobcovi za zhotovenie diela, podľa názoru súdu neexistoval žiaden zákonný dôvod na nepriznanie tohto nároku.

4.5 Poukázal na to, že žalobca si v konaní uplatnil aj príslušenstvo, a to úrok z omeškania zo žalovanej sumy dňom nasledujúcim po uplynutí 7 dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie žalovanej sumy (výzva zo dňa 25.01.2021, doručená žalovanému dňa 26.01.2021), t. j. odo dňa 03.02.2021. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením svojho peňažného dlhu, súd v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, avšak len z dôvodne uplatňovanej sumy vo výške 2.142,85 eura a to odo dňa 03.02.2021, kedy už bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku voči žalobcovi. Vzhľadom na uvedené, súd uložil, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu vo výške 2142,85 eura spolu s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pretože nebol dôvod na určenie dlhšej lehoty na plnenie. Vo zvyšnej časti, súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, a to tak v časti žalobného nároku vo výške 2503,42 eura, ako aj v časti príslušenstva.

4.6 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v zmysle ktorého, ak mala strana vo veci len čiastočný úspech, súd môže vysloviť, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 2.142,85 eura z celkovo uplatňovanej sumy 4.646,27 eura, čo predstavuje jeho úspech v rozsahu 46,12 %, pričom žalovaný bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 2.503,42 eura, pretože súd v tejto časti žalobu zamietol, teda jeho procesný úspech bolo možné konštatovať v rozsahu 53,88 %. Celkový úspech žalovaného bol v rozsahu 7,76 % (53,88 % - 46,12 %), avšak vzhľadom na to, že úspech strán konania bol v zásade rovnaký, súd dospel k záveru, že je potrebné nepriznať žiadnej zo strán tohto sporu, nárok na náhradu trov konania. Takéto rozhodnutie súdu si vyžadovalo aj spravodlivé usporiadanie vzťahov sporových strán. Súd zohľadnil, že jedine pri zásadne rovnakých čiastkových úspechoch môže súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Co/93/2017 zo dňa 28.12.2017). Súd po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán nedospel k záveru, že by zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu, v dôsledku čoho bolo namieste konštatovať približne rovnaký čiastkový úspech tak žalobcu, ako i žalovaného. Judikatúra presne nešpecifikuje, čo znamená pojem v "zásade" rovnaký čiastkový úspech sporových strán, avšak pri zohľadnení princípu spravodlivého usporiadania vzťahov sporových strán, ako aj zohľadnení jednotlivých čiastkových úspechov strán sporu, je potrebné dospieť k záveru, aby rozhodnutie o náhrade trov konania vykazovalo tiež dostatočne potrebnú mieru spravodlivosti, bez toho, aby súd rozhodoval o nároku na náhradu trov konania len čisto formálne. Súd v konaní nezistil

okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP, keďže tieto súd v konaní nezistil, ani ich existenciu netvrdili strany sporu.

Zároveň súd prvej inštancie rozhodol o nároku štátu na náhradu trov konania, ktorému mu vznikli v súvislosti s priznaním svedočného svedkovi F. G., pretože preddavok zložený žalobcom nepokrýval výšku priznaného svedočného v celkovej výške 54,62 eura. Z rozpočtových prostriedkov súdu bola vyplatená suma na svedočné v celkovej sume 14,62 eura. Súd o nároku štátu na náhradu trov konania, ktoré v konaní platil štát rozhodol na základe výsledku sporu podľa § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v konaní neúspešný v rozsahu 53,88 % a žalovaný v rozsahu 46,12 %, obaja sú povinní nahradiť štátu trovy konania, ktoré boli hrazené z rozpočtových prostriedkov štátu podľa pomeru ich neúspechu v tomto konaní, pričom o ich výške rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5.1 Proti rozsudku v rozsahu výrokov I., III. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f), g), h) CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol alternatívne zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný namietal záver súdu o tom, že v prípade vydania kladného kolaudačného rozhodnutia, vzniká žalobcovi nárok na doplatenie ceny diela v zmysle zmluvy o dielo. Žalobca v priebehu celého konania nepreukázal (a ani netvrdil), že k vydaniu kolaudačného rozhodnutia došlo jeho pričinením, pričom z priebehu celého konania je zrejmé, že jeho pričinením k vydaniu kolaudačného rozhodnutia ani nedošlo. Žalobca sa domáhal od žalovaného zaplata sumy 2.142,85 eur s príslušenstvom návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 05.03.2021, pričom kolaudačné rozhodnutie bolo vydané až dňa 29.12.2023 a žalobca v tomto období medzi podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu a vydaním kolaudačného rozhodnutia nerealizovali žiadne kroky smerujúce k vydaniu kolaudačného rozhodnutia, z čoho logicky vyplýva záver, že požadovaný výsledok – kladné kolaudačné rozhodnutie nebol dosiahnutý konaním žalobcu. Žalovaný dôvodil, že v predmetom konaní sa žalobca domáhal doplatenia ceny diela za jeho realizáciu v zmysle zmluvy o dielo zo dňa 13.07.2019 poukazujúc na článok II bod 5: „Objednávateľ sa zaväzuje Zhotoviteľovi platiť cenu za zhotovenie diela formou záloh podľa prílohy č. 1, v prípade, že zhotoviteľ realizuje dielo riadne a v požadovanej kvalite.“ V konaní pritom nebola sporná existencia nedostatkov vytykánych žalovaným (napr. počet a umiestnenie vsakovacích jám), a teda podľa názoru žalovaného, aj v prípade, ak bolo vydané kladné kolaudačné rozhodnutie, toto nezbavuje žalobcu jeho zmluvných povinností, odstrániť vady diela a požadovať úhradu zostatku ceny diela až po ich odstránení. Poukázal tiež na článok VII bod 1 písm. c) Zmluvy o dielo, podľa ktorého sa zhotoviteľ zaviazal, že dielo bude zhotovené riadne a včas v požadovanej kvalite tak, ako je stanovené v zmluve o dielo. Žalovaný namietal už v konaní umiestnenie vsakovacej jamy, ktorá mala byť v celom svojom rozsahu umiestnená mimo jedného z pozemkov objednávateľov, no napriek tomu žalobca tento nedostatok neodstránil. Z uvedených dôvodov má žalovaný za to, že žalobca nesplnil svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy o dielo, v dôsledku čoho mu ani nevznikol nárok na zaplata zostatku ceny diela.

5.2 Žalovaný ďalej uviedol, že pokiaľ by bol aj právny záver súdu prvej inštancie správny (čo popiera), žaloba žalobcu bola podaná predčasne, keďže v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu neexistovalo kolaudačné rozhodnutie, na podklade ktorého by bolo povolené užívanie predmetného diela. Pokiaľ by aj odvolací súd mal za to, že tento nedostatok žaloby (jej predčasnosť) bola odstránená dodatočne v priebehu konania vydaním kolaudačného rozhodnutia, musí to mať za následok minimálne rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania a nároku na úhradu úrokov z omeškania, keďže do vydania kolaudačného rozhodnutia (dňa 29.12.2023) by sa žalobca svojho nároku domáhal inak nedôvodne a žalovaný bránil svoje právo dôvodne, teda neexistuje relevantný dôvod, pre ktorý by mal súd rozhodovať o trovách konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP, keď všetky trovy konania pred vydaním kolaudačného rozhodnutia zaviniť žalobca v dôsledku čoho mal súd postupovať v zmysle § 256 ods. 2 CSP. Žalovaný tiež zastal názor, že konajúci prvoinštančný súd nesprávne rozhodol aj čo do výroku III. odvolaním napádaného rozhodnutia, keďže nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania. V danom prípade podľa názoru žalovaného nemožno aplikovať ani analogicky základný princíp vyjadrení v článku 4 ods. 2 CSP, a o náhrade trov konania rozhodnúť podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarca. V danom prípade sa nejedná o zanedbateľné trovy konania, a to obzvlášť za situácie, keď v rámci konania bolo vykonaných veľké množstvo úkonov právnej služby (9), pričom hodnota úkonu právnej služby je 209,69 eur z čoho 7,76 % činí sumu 146,43 eur (nepočítajúc s náhradou za stratu času a cestovnými náhradami). Rozhodnutím súdu o trovách konania tak bolo zasiahnuté neprimeraným spôsobom do majetkových práv žalovaného.

6.1 Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Kolaudačné rozhodnutie bolo použité ako dôkaz o tom, že dielo, ktoré sa žalobca zaviazal vykonať bolo vykonané. Žalobca nebol na vykonanie kolaudácie povinný, táto povinnosť mu zo zmluvy o dielo nevyplývala. Keďže žalovaný sa účelovo nedostavil k preberaciemu konaniu, žalobca vydaním kolaudačného rozhodnutia k dielu preukázal riadne vykonanie diela. Obrana žalovaného v tomto smere je preto nelogická a nesprávna. Žalovaný v rámci kolaudačného konania nevzniesol žiadne námietky.

Pokiaľ išlo o námietku o počte vsakovacích jám na diele, žalovaný zrejme doposiaľ nezaevidoval skutočnosť, že žalobca účtoval len toľko vsakovacích jám, koľko bolo umiestnených. Navyše v priebehu realizácie diela došlo k zmene projektu, ktorý žalobca musel rešpektovať. K námietke týkajúcej sa počtu a polohy vsakovacích jám žalobca opakovane uviedol, že aj z vyjadrenia stavebného dozoru uvedeného v stavebnom denníku – list č. 2644260 vyplýva, že dielo je vykonané v zmysle PD a vyhovuje platným STN a požiadavkám stavby tohto typu. Preto danú námietku žalobca považuje za bezpredmetnú. Dodal, že na túto výtku žalobca ešte pôvodne reagoval aj e-mailom zo dňa 02.09.2020, ktorý je súčasťou súdneho spisu a napriek tomu tento vyvrátený argument žalovaný neustále používa.

6.2 Skutočnosť, že ku kolaudácií došlo až počas tohto konania, bolo aj výsledkom správania sa žalovaného, ktorý maril ďalšie úkony smerujúce k tomu, aby bolo kolaudačné rozhodnutie vydané. Žalobcovi však nemôže byť na ujmu, že kolaudačné rozhodnutie bolo vydané neskôr. Žalobca je toho názoru, že súd mal priznať žalobcovi úrok z omeškania odo dňa márneho uplynutia lehoty na plnenie uvedeného v predžalobnej výzve, nakoľko v danom čase boli odstránené vady diela, ktoré boli žalovaný žalobcu upozornil a ktoré žiadal odstrániť. Ďalej zdôraznil, že žalovaný dielo užíva (má možnosť ho užívať) a skutočnosť či podpísal alebo nepodpísal protokol o odovzdaní a prevzatí diela nemôže byť prekážkou nároku na zaplatenie ceny za dielo. Ak sa totiž objednávateľ zámerne k preberaciemu konaniu nedostavuje, nepodpísaním takého protokolu zo strany objednávateľa by zhotoviteľ nemal možnosť domôcť sa odplaty za dielo, hoci reálne ho vykonal.

6.3 K úroku z omeškania žalobca uviedol, že nárok žalobcu nebol viazaný na vykonanie kolaudácie, ale dokončenie diela a výzvu na jeho úhradu. Kolaudačné rozhodnutie v tomto prípade len preukázalo, že dielo bolo skutočne dokončené. K výroku o náhrade trov konania uviedol, že sa stotožňuje so závermi napadnutého rozhodnutia.

7. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že dielo, ktoré žalobca žalovanému odovzdal, nebolo vykonané v súlade so zmluvnými podmienkami, keďže obsahovalo vady, ktoré musel žalovaný spolu s ďalšími objednávateľmi odstrániť na vlastné náklady. Kladné kolaudačné rozhodnutie bolo vydané až po odstránení týchto väd žalovaným a ďalšími objednávateľmi, pričom žalobca sa na ich odstránení nepodieľal. Dodal, že žalobca si nespĺnil svoju zmluvnú povinnosť, ktorou bolo odovzdať dielo riadne a včas, a preto súd prvej inštancie nesprávne priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa 03.02.2021.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a výroku o trovách konania III., IV. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdiť.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie riadne zistil

skutkový stav a z neho vyvodil aj správny právny záver, pričom do dôvodov rozhodnutia zrozumiteľne uviedol akými závermi a myšlienkovými postupmi sa riadil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie má oporu vo vykonanom dokazovaní.

12. V konaní súd prvej inštancie posudzoval dva nároky žalobcu, a to nárok týkajúci sa doplatenia ceny za dielo v dôsledku prác navyiac a nárok týkajúci sa doplatenia dohodnutej ceny za dielo v časti cestná komunikácia. Pokiaľ ide o prvý nárok žalobcu, tento bol zamietnutý výrokom II., pričom voči nemu nepodala žiadna strana sporu odvolanie. Odvolací súd sa preto zaoberal v merite veci iba napadnutým výrokom I., ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel. Tento nárok predstavoval doplatenie dohodnutej ceny za vykonanie diela, konkrétne časti týkajúcej sa cestnej komunikácie SO 01, ktorá predstavovala sumu 50 000 eur, teda na každého objednávateľa pripadala suma 7142,85 eur. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 5 000 eur a sumu vo výške 2142,85 eur – doplatok ceny za dielo neuhradil. Jeho procesná obrana v konaní spočívala v tom, že dielo mu nebolo riadne odovzdané a žalobca nevystavil konečnú zúčtovaciu faktúru v zmysle ustanovení zmluvy o dielo.

13. Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí vyslovil záver, že skutočnosť, že nebola vystavená zúčtovacia faktúra zo strany zhotoviteľa (žalobcu) nezbavuje žalovaného povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2142,85 eura, a to aj z dôvodu, že faktúra má len účtovný a evidenčný charakter a nepredstavuje titul, na základe ktorého pohľadávka žalobcu vznikla. Nárok na doplatenie ceny za dielo nesporne vznikol na základe uzavretej písomnej zmluvy o dielo, ktorej súčasťou bolo nielen vymedzenie a špecifikácia diela, ale aj rozpočtová cena za jednotlivé časti diela.

14. Zásadnou odvolacou námietkou žalovaného v tomto odvolacom konaní bolo, že súd prvej inštancie prijal nesprávny záver, že v prípade vydania kladného kolaudačného rozhodnutia, vzniká žalobcovi nárok na doplatenie ceny diela v zmysle zmluvy o dielo, keďže k vydaniu kolaudačného rozhodnutia neprišlo jeho pričinením, a kolaudačné rozhodnutie bolo vydané až dňa 29.12.2023. Odvolací súd sa s uvedenou námietkou nestotožnil, pretože súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, koho pričinením bolo vydané kolaudačné rozhodnutie, ale konštatoval, že vydaním kolaudačného rozhodnutia zo dňa 29.12.2023, na základe ktorého bolo povolené užívanie stavby "Kostolná - Zárečie u Zelnicovej cesty, inžinierske siete" SO 01 Komunikácie, sa stala námietka žalovaného o neodovzdaní diela neopodstatnenou. Odvolací súd dodáva, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný mohol dielo užívať podstatne skôr ako dňa 29.12.2023, pretože žalobca bol pripravený dielo protokolárne odovzdať hneď po jeho vyhotovení v roku 2020, avšak z dôvodov na strane objednávateľov nedošlo k protokolárnemu odovzdaniu diela. Je potrebné konštatovať, že vydanie kolaudačného rozhodnutia potvrdzovalo skutočnosť, že dielo bolo vyhotovené tak, že spĺňalo všetky požiadavky na jeho užívanie v súlade s ustanoveniami stavebného či cestného zákona.

15. Ak žalovaný ďalej namietal, že dielo nebolo vyhotovené v požadovanej kvalite (pričom nekonkretizoval, čo tým mieni, okrem počtu a umiestnenia vsakovacích jám), odvolací súd uvádza, že aj zo samotného kolaudačného rozhodnutia vyplýva, že stavba bola uskutočnená v súlade s dokumentáciou overenou v stavebnom konaní a podmienky stavebného konania boli dodržané, až na zmeny uvedené v dokumentácii skutočného vyhotovenia. V kolaudačnom konaní pritom neboli vznesené námietky účastníkov konania. V tomto smere potom odvolací súd považuje za irelevantný argument žalovaného, že na doplatenie dohodnutej ceny diela je povinný až po odstránení väd diela, ak v kolaudačnom konaní neboli vznesené žiadne námietky proti vyhotoveniu diela. Ak by v kolaudačnom konaní boli zistené vady diela, bolo by povinnosťou žalobcu v zmysle zmluvy o dielo odstrániť tieto vady. Podstatná je aj skutočnosť, že v konaní pred súdom prvej inštancie bola ohľadom vytýkaných väd predložená emailová komunikácia strán sporu, z ktorej vyplýva, že vytknuté vady diela boli odstránené a ďalšie vady (vsakovacie jamy) vyplývajú zo zmenenej dokumentácie a technického riešenia, ktoré boli schválené stavebným úradom. Žalovaný v konaní neprodukoval dôkazy o tom, že by si u žalobcu uplatňoval ďalšie nároky z väd diela. Je potrebné tiež zdôrazniť, že samotný žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol (čl. 184), že v prípade, ak dielo prejde kolaudačným konaním, doplatí žalobcovi dlžnú časť týkajúcu sa cestnej komunikácie.

16. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného, že žaloba bola podaná predčasne a až do vydania kolaudačného rozhodnutia dňa 29.12.2023 sa žalobca svojho nároku domáhal nedôvodne, čo

musí mať za následok minimálne rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, pretože všetky trovy konania pred vydaním kolaudačného rozhodnutia zaviniť žalobca v dôsledku čoho mal súd postupovať v zmysle § 256 ods. 2 CSP. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že nebolo povinnosťou žalobcu zabezpečiť kolaudáciu predmetného diela, čo nakoniec uvádzal aj sám žalovaný s tým, že ku kolaudácii diela nedošlo pričinením žalobcu. Na druhej strane je potrebné poukázať aj na listinu – email zo dňa 30.03.2023 A. L. (čl. 281), z ktorého vyplýva, že k zdržaniu kolaudácie pozemnej komunikácie došlo aj zo strany žalovaného a p. M., ktorí nepodpísali pripravenú zmluvu s obcou a aj inými spôsobmi bránili včasnej kolaudácii. Ako už bolo uvedené vyššie, z dokazovania vyplynulo, že žalobca dielo vyhotovil riadne a včas, mal záujem ho protokolárne odovzdať objednávateľom, preto povinnosťou žalovaného bolo zaplatiť zhotoviteľovi (žalobcovi) dohodnutú cenu. Odvolací súd preto považoval za správny aj záver súdu prvej inštancie, že žalobcovi patrí úrok z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 03.02.2021 (doručenia výzvy na zaplataenie), kedy sa žalobca dostal do omeškania s plnením sumy 2 142,85 eura.

17. K odvolacej námietke týkajúcej sa výroku o trovách konania odvolací súd uvádza, že ani túto nepovažoval za dôvodnú. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie v danom prípade nemôže aplikovať ani analogicky článok 4 ods. 2 CSP, a o náhrade trov konania rozhodnúť podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarca. Odvolací súd uvádza, že toto tvrdenie žalovaného nie je správne, pretože súd prvej inštancie nevychádzal z čl. 4 ods. 2 CSP pri rozhodovaní o trovách konania. Súd aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, argumentujúc, že čistý úspech žalovaného bol len 7,76%, keďže žalobca mal úspech čo do sumy 2 142,85 eur a žalovaný čo do sumy 2 503,42 eura. Vzhľadom k tomu dospel k záveru, že ide v zásade o rovnaký čiastkový úspech strán sporu, pričom zo sporu nevyplýva prevažujúci úspech niektorej zo strán. Správne tiež súd prvej inštancie poukázal na zohľadnenie princípu spravodlivého usporiadania vzťahov strán sporu. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania a výroku o trovách štátu plne stotožnil a poukazuje na odôvodnenie v bodoch 35 a 36 rozhodnutia.

18. Na základe vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a výroku o trovách konania III. a trovách štátu IV. potvrdil, a to s poukazom na ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP ako vecne správny.

19. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 tak, že úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

20. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).